

Елин Пелин

Два брата

Ние бяхме двама братя цигани. Отдохме на дърва, набрахме, седнахме да си починем.

Брат ми рече:

– Сега какво сме гладни, да има една бяла, пребяла погача, да се наручаме!

Току рече брат ми, не изрече, ето ти една бяла, пребяла погача търколулу, та при нас.

Ручахме, наручахме се.

Брат ми рече:

– Сега да има една бъклица вино, да се напием!

Току рече брат ми, не изрече, ето ти една бъклица с вино търколулу, та при нас.

Пихме, напихме се.

Брат ми рече:

– Ех, сега да има една бяла меца, да се преборим!

Току рече брат ми, не изрече, ето ти бяла меца търколулу, та при нас.

Аз като всеки юнак имам две сърца: едно вика „дръж“, другото вика „беж“. Послушах това, що ми вика „беж“ – и бегах.

Върнах се на другия ден в гората, що да видиш! – От брат ми барем останало парцали, а от мечката – нищо!...

КРАЙ

© Елин Пелин

Издание: Елин Пелин. Приказки, Съчинения в шест тома, Том 5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10979>]